

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης

1. Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010 για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (εφεξής κανονισμός ΕΙΟΡΑ)¹, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και τους παρέχουν καθοδήγηση κατά το στάδιο προετοιμασίας για την εφαρμογή της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (εφεξής Φερεγγυότητα ΙΙ)².
- 1.2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στα άρθρα 40 έως 49 και στα άρθρα 93, 132 και 246 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ και στα άρθρα 258 έως 275 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2009/138/ΕΚ («κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/35 της Επιτροπής»)³.
- 1.3. Οι απαιτήσεις σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης αποσκοπούν στην πρόβλεψη ορθής και συνετής διαχείρισης των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων χωρίς να περιορίζεται αδικαιολόγητα η δυνατότητα να επιλέγουν οι ίδιες την οργανωτική τους δομή, εφόσον προχωρούν σε ορθό διαχωρισμό των καθηκόντων.
- 1.4. Τουλάχιστον οι τέσσερις λειτουργίες που περιλαμβάνονται στο σύστημα διακυβέρνησης, δηλαδή η διαχείριση κινδύνων, η κανονιστική συμμόρφωση, η αναλογιστική λειτουργία και ο εσωτερικός λογιστικός έλεγχος, θεωρούνται κύριες και, κατά συνέπεια, σημαντικές ή κρίσιμες λειτουργίες. Επιπλέον, πρόσωπα βασικών καθηκόντων θεωρούνται τα πρόσωπα που εκτελούν καθήκοντα ιδιαίτερης σημασίας για την επιχείρηση όσον αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και την οργάνωσή της. Αυτά τα επιπλέον βασικά καθήκοντα, εφόσον υπάρχουν, καθορίζονται από την επιχείρηση, όμως η εποπτική αρχή δύναται να αμφισβητήσει κατά πόσον τα εν λόγω καθήκοντα πρέπει να θεωρούνται βασικά ή όχι.
- 1.5. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές παρέχονται περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με μια σειρά ζητημάτων που αφορούν την πολιτική αποδοχών, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης της επιτροπής αποδοχών.
- 1.6. Οι απαιτήσεις ικανότητας και ήθους ισχύουν για όλα τα πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή ασκούν άλλες κύριες λειτουργίες της, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν σημαντικά καθήκοντα στην επιχείρηση διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα. Το πεδίο

¹ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48–83.

²ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

³ΕΕ L 12 της 17.1.2015, σ. 1.

εφαρμογής των απαιτήσεων έχει ως στόχο να αποφευχθούν κενά σε περιπτώσεις που δεν καλύπτονται σημαντικά για την επιχείρηση πρόσωπα, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα στο γεγονός ότι ενδέχεται κάλλιστα να υπάρξει σημαντική αλληλοεπικάλυψη μεταξύ ανώτατων διοικητικών στελεχών τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση και άλλων προσώπων που κατέχουν καίριες θέσεις.

- 1.7. Οι απαιτήσεις κοινοποίησης ισχύουν μόνο για τα πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή κατέχουν καίριες θέσεις, και όχι για πρόσωπα που έχουν αναλάβει ή ασκούν κάποια κύρια λειτουργία. Σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης κύριας λειτουργίας ή μέρους αυτής, εφόσον το εν λόγω μέρος θεωρείται βασικό, υπεύθυνο θεωρείται το πρόσωπο της επιχείρησης που έχει αναλάβει την εποπτεία της εξωτερικής ανάθεσης.
- 1.8. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαχείριση κινδύνων λαμβάνουν ως σημείο εκκίνησης το γεγονός ότι ένα επαρκές σύστημα διαχείρισης κινδύνων προϋποθέτει μια αποτελεσματική και αποδοτική δέσμη ολοκληρωμένων μέτρων τα οποία πρέπει να συνάδουν με την οργάνωση και την επιχειρησιακή δραστηριότητα της επιχείρησης. Δεν υφίσταται κάποιο ενιαίο σύστημα διαχείρισης κινδύνων το οποίο να είναι κατάλληλο για όλες τις επιχειρήσεις· το σύστημα πρέπει να είναι προσαρμοσμένο σε κάθε μεμονωμένη επιχείρηση.
- 1.9. Η ίδια αξιολόγηση κινδύνων και φερεγγυότητας (εφεξής «ORSA») αποτελεί μέρος του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, ωστόσο οι αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές παρατίθενται χωριστά.
- 1.10. Παρότι γίνεται αναφορά στα εσωτερικά υποδείγματα σε συνάρτηση με τις ευθύνες της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνων συνολικά, στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης δεν εξετάζονται ειδικά ζητήματα που άπτονται των εσωτερικών υποδειγμάτων.
- 1.11. Στο άρθρο 132 της οδηγίας Φερεγγυότητα II καθιερώνεται η αρχή του συνετού επενδυτή, που περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει οι επιχειρήσεις να επενδύουν τα περιουσιακά τους στοιχεία. Η απουσία κανονιστικών ορίων στις επενδύσεις δεν σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις χωρίς σύνεση και χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τα συμφέροντα των αντισυμβαλλομένων. Οι απαιτήσεις της οδηγίας Φερεγγυότητα II και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/35 της Επιτροπής καλύπτουν εκτενώς ορισμένες από τις βασικές πτυχές της αρχής του συνετού επενδυτή, όπως τη διαχείριση ενεργητικού-παθητικού, τις επενδύσεις σε παράγωγα, τη διαχείριση κινδύνου ρευστότητας και τη διαχείριση της συγκέντρωσης κινδύνων. Συνεπώς, στόχος του παρόντος εγγράφου δεν είναι να αναπτύξει περαιτέρω τις συγκεκριμένες πτυχές, αλλά να επικεντρωθεί στις υπόλοιπες πτυχές της αρχής του συνετού επενδυτή.
- 1.12. Όσον αφορά την αναλογιστική λειτουργία, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επικεντρώνονται σε όσα θα πρέπει να γίνουν στο πλαίσιο της αναλογιστικής λειτουργίας και όχι στον τρόπο επίτευξής τους. Δεδομένου ότι ο σκοπός της αναλογιστικής λειτουργίας είναι η παροχή ενός μέτρου διασφάλισης ποιότητας μέσω τεχνικών αναλογιστικών συμβουλών από εμπειρογνώμονες, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να θεσπιστεί η παροχή ειδικής τεχνικής καθοδήγησης σχετικά με τα καθήκοντα, τις αρμοδιότητες και άλλες πτυχές της αναλογιστικής λειτουργίας.

- 1.13. Επί του παρόντος, υφίσταται σε ορισμένα κράτη μέλη ο θεσμός του «αρμόδιου/διορισθέντος αναλογιστή». Εφόσον ο θεσμός του «αρμόδιου/διορισθέντος αναλογιστή» δεν προβλέπεται στην οδηγία Φερεγγυότητα II, εναπόκειται στις οικείες εποπτικές αρχές να αποφασίσουν αν θα διατηρήσουν τον θεσμό του «αρμόδιου/διορισθέντος αναλογιστή» και ποιος θα είναι ο ρόλος του στο πλαίσιο της αναλογιστικής λειτουργίας. Ωστόσο, το συγκεκριμένο ζήτημα δεν εξετάζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
- 1.14. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εξωτερική ανάθεση βασίζονται στην αρχή σύμφωνα με την οποία μια επιχείρηση οφείλει να διασφαλίσει ότι διατηρεί την πλήρη ευθύνη εκπλήρωσης όλων των υποχρεώσεων της κατά την εξωτερική ανάθεση οιασδήποτε λειτουργιών ή δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, υπάρχουν συγκεκριμένα και αυστηρά μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνει μια επιχείρηση όταν προβαίνει σε εξωτερική ανάθεση κρίσιμης ή σημαντικής λειτουργίας ή δραστηριότητας. Ειδικότερα, μια επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη το περιεχόμενο της γραπτής συμφωνίας με τον πάροχο υπηρεσιών.
- 1.15. Η ανάθεση εντός του ομίλου δεν διαφέρει απαραίτητως από την εξωτερική ανάθεση. Μπορεί μάλιστα να καθιστά δυνατή μια περισσότερο ευέλικτη διαδικασία επιλογής, όμως δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως διαδικασία που χρήζει λιγότερης μέριμνας και εποπτείας σε σύγκριση με την εξωτερική ανάθεση.
- 1.16. Οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και, κατ' αναλογία, σε επίπεδο ομίλου. Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τους ομίλους, ισχύουν οι ειδικές κατευθυντήριες γραμμές για ομίλους.
- 1.17. Η εκπλήρωση των απαιτήσεων διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου πρέπει να συνεπάγεται τη συγκρότηση ενός άρτιου συστήματος διακυβέρνησης που εφαρμόζεται σε μία συνεκτική οικονομική οντότητα (ολιστική θεώρηση) η οποία περιλαμβάνει όλες τις οντότητες του ομίλου.
- 1.18. Στην οδηγία Φερεγγυότητα II ορίζεται ότι όλες οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ενός ομίλου διαθέτουν σύστημα διαχείρισης κινδύνων και σύστημα εσωτερικού ελέγχου και ότι η εν λόγω απαίτηση εφαρμόζεται με συνέπεια στον όμιλο. Ωστόσο, όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνων και τη διακυβέρνηση ενός ομίλου, τόσο ο όμιλος όσο και ο επόπτης του ομίλου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους κινδύνους που προκύπτουν από άλλες οντότητες που ανήκουν στον όμιλο.
- 1.19. Όταν στις κατευθυντήριες γραμμές γίνεται αναφορά σε οντότητες που ανήκουν στον όμιλο, εν γένει, η αναφορά αυτή αφορά τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, αλλά και όλες τις άλλες οντότητες του ομίλου.
- 1.20. Στις απαιτήσεις διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνονται υπόψη οι αρμοδιότητες εταιρικής διακυβέρνησης τόσο του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου σε επίπεδο ομίλου, δηλαδή του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, όσο και οι αρμοδιότητες του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου των νομικών οντοτήτων του ομίλου.

1.21. Για τους σκοπούς αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, υιοθετήθηκαν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- «πρόσωπα που ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση»: αφορά τα μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου, λαμβανομένης υπόψη της εθνικής νομοθεσίας, καθώς και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη. Στην τελευταία κατηγορία περιλαμβάνονται εργαζόμενοι της επιχείρησης που είναι αρμόδιοι για τη λήψη αποφάσεων σε υψηλή ιεραρχική βαθμίδα και για την υλοποίηση των στρατηγικών που έχουν καταρτιστεί και των πολιτικών που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο,
- «πρόσωπα που ασκούν άλλα βασικά καθήκοντα»: περιλαμβάνονται όλα τα πρόσωπα που εκτελούν καθήκοντα σχετικά με κάποια κύρια λειτουργία,
- «πρόσωπα που κατέχουν καίριες θέσεις»: τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για κάποια κύρια λειτουργία, σε αντιδιαστολή με τα πρόσωπα που έχουν, εκτελούν ή ασκούν βασικά καθήκοντα.

1.22. Εάν δεν παρέχεται ορισμός στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι όροι έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στις νομικές πράξεις που αναφέρονται στην εισαγωγή.

1.23. Οι κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Ενότητα 1: Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο

- 1.24. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο πρέπει να συνεργάζεται δεόντως με τις επιτροπές που συγκροτεί, καθώς και με την ανώτερη διοίκηση και άτομα που κατέχουν άλλες κύριες λειτουργίες της επιχείρησης, ζητώντας προληπτικά πληροφορίες και ελέγχοντας αυτές τις πληροφορίες όταν χρειάζεται.
- 1.25. Σε επίπεδο ομίλου, το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να αλληλεπιδρά δεόντως με το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο όλων των οντοτήτων του ομίλου που επηρεάζουν σημαντικά το προφίλ κινδύνου του ομίλου, ζητώντας προληπτικά πληροφορίες και ελέγχοντας τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε θέματα που μπορούν να επηρεάσουν τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Οργανωτική και επιχειρησιακή δομή

- 1.26. Η επιχείρηση πρέπει να διαθέτει οργανωτικές και επιχειρησιακές δομές για την υποστήριξη των στρατηγικών στόχων και των εργασιών της. Οι δομές αυτές πρέπει να μπορούν να προσαρμόζονται σε τυχόν αλλαγές στους στρατηγικούς στόχους, στις εργασίες ή στο επιχειρηματικό περιβάλλον της επιχείρησης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
- 1.27. Σε επίπεδο ομίλου, το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να αξιολογεί τον αντίκτυπο που έχουν στην ευρωστία των επηρεαζόμενων επιχειρήσεων οι αλλαγές στη δομή του ομίλου και να προβαίνει έγκαιρα στις αναγκαίες προσαρμογές.
- 1.28. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, της ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών για να είναι σε θέση να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα, πρέπει να γνωρίζει την εταιρική οργάνωση του ομίλου, το επιχειρησιακό μοντέλο των επιμέρους οντοτήτων και τις μεταξύ τους σχέσεις και δεσμούς, καθώς και τους κινδύνους που απορρέουν από τη δομή του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Σημαντικές αποφάσεις

- 1.29. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι στη λήψη κάθε σημαντικής απόφασης της επιχείρησης συμμετέχουν δύο τουλάχιστον πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση πριν υλοποιηθεί η απόφαση.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Τεκμηρίωση των αποφάσεων που λαμβάνονται σε επίπεδο διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου

1.30. Η επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει δεόντως τις αποφάσεις που λαμβάνονται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό της όργανο, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αξιοποιούνται οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το σύστημα διαχείρισης κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Κατανομή και διαχωρισμός καθηκόντων και αρμοδιοτήτων

1.31. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η κατανομή, ο διαχωρισμός και ο συντονισμός των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις πολιτικές της επιχείρησης και αποτυπώνονται στις περιγραφές καθηκόντων και αρμοδιοτήτων. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει την κάλυψη όλων των σημαντικών καθηκόντων και την αποφυγή άσκοπων αλληλοεπικαλύψεων. Πρέπει δε να προωθείται η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των μελών του προσωπικού.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Εσωτερική αξιολόγηση του συστήματος διακυβέρνησης

1.32. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό της όργανο της επιχείρησης πρέπει να καθορίζει το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα της εσωτερικής αξιολόγησης του συστήματος διακυβέρνησης λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τη δομή του ομίλου.

1.33. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι το πεδίο εφαρμογής, τα ευρήματα και τα συμπεράσματα της αξιολόγησης καταγράφονται δεόντως και υποβάλλονται στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης. Για να διασφαλιστεί ότι υλοποιούνται και καταγράφονται οι αρμόζουσες ενέργειες με βάση τις επισημάνσεις της εξέτασης, απαιτούνται κατάλληλα κυκλώματα ανατροφοδότησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Πολιτικές

1.34. Η επιχείρηση πρέπει να συντονίζει όλες τις πολιτικές που κρίνονται αναγκαίες στο πλαίσιο του συστήματος διακυβέρνησης και να τις εναρμονίζει με την επιχειρηματική της στρατηγική. Κάθε πολιτική πρέπει να καθορίζει με σαφήνεια τουλάχιστον:

- α) τους επιδιωκόμενους στόχους κάθε πολιτικής,
- β) τα καθήκοντα που πρέπει να εκτελούνται και το πρόσωπο ή υπηρεσιακό όργανο που είναι αρμόδιο για την άσκησή τους,
- γ) τις διεργασίες και τις διαδικασίες υποβολής αναφορών που πρέπει να εφαρμόζονται, και
- δ) την υποχρέωση των αρμόδιων οργανωτικών μονάδων να ενημερώνουν τις μονάδες διαχείρισης κινδύνων, εσωτερικού λογιστικού ελέγχου, κανονιστικής

συμμόρφωσης και αναλογιστικής λειτουργίας για τυχόν συμβάντα που αφορούν την εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων.

- 1.35. Στις πολιτικές για τις κύριες λειτουργίες της, η επιχείρηση πρέπει να καθορίζει τη θέση των εν λόγω λειτουργιών στη δομή της, καθώς και τα δικαιώματα και τις εξουσίες αυτών.
- 1.36. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή των πολιτικών σε ολόκληρο τον όμιλο. Επιπλέον, διασφαλίζει ότι οι πολιτικές των οντοτήτων του ομίλου συνάδουν με τις πολιτικές του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Σχέδια έκτακτης ανάγκης

- 1.37. Η επιχείρηση πρέπει να προσδιορίζει τους κινδύνους που αντιμετωπίζονται μέσω των σχεδίων έκτακτης ανάγκης που καλύπτουν τα σημεία στα οποία θεωρεί ότι είναι ευάλωτη και αναθεωρεί, επικαιροποιεί και θέτει σε δοκιμασία τα σχέδια έκτακτης ανάγκης σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Ενότητα 2: Αποδοχές

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Πεδίο εφαρμογής της πολιτικής αποδοχών

- 1.38. Η επιχείρηση, στο πλαίσιο της πολιτικής αποδοχών που εφαρμόζει, πρέπει να διασφαλίζει τουλάχιστον ότι:
 - α) οι αυξήσεις αποδοχών δεν απειλούν την ικανότητα της επιχείρησης να διατηρεί επαρκή κεφαλαιακή βάση,
 - β) οι ρυθμίσεις για τις αποδοχές των παρόχων υπηρεσιών δεν ενθαρρύνουν την υπέρμετρη ανάληψη κινδύνων, δεδομένης της στρατηγικής διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης.
- 1.39. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να εγκρίνει και να εφαρμόζει ενιαία πολιτική αποδοχών για ολόκληρο τον όμιλο. Στην εν λόγω πολιτική πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η πολυπλοκότητα και οι δομές του ομίλου, με στόχο την κατάρτιση, ανάπτυξη και εφαρμογή μιας συνεκτικής πολιτικής για ολόκληρο τον όμιλο, η οποία να συνάδει με τις στρατηγικές διαχείρισης κινδύνων του ομίλου. Η πολιτική πρέπει να ισχύει για όλα τα σχετικά πρόσωπα σε επίπεδο ομίλου και μεμονωμένων οντοτήτων.
- 1.40. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει:
 - α) τη συνολική συνεκτικότητα των πολιτικών αποδοχών του ομίλου, μέσω της διασφάλισης της συμμόρφωσής τους με τις νομικές απαιτήσεις των επιχειρήσεων του ομίλου καθώς και της επαλήθευσης της ορθής εφαρμογής τους,

- β) τη συμμόρφωση όλων των επιχειρήσεων που ανήκουν στον όμιλο με τις απαιτήσεις αποδοχών,
- γ) τη διαχείριση των σημαντικών κινδύνων που εκδηλώνονται σε επίπεδο ομίλου και οι οποίοι συνδέονται με ζητήματα αποδοχών στις οντότητες του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Επιτροπή αποδοχών

1.41. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η σύνθεση της επιτροπής αποδοχών της παρέχει τη δυνατότητα να εκφέρει αρμοδίως και ανεξαρτήτως γνώμη για την πολιτική αποδοχών και την εποπτεία της. Εάν δεν συγκροτηθεί επιτροπή αποδοχών, το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο πρέπει να αναλάβει τα καθήκοντα τα οποία σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν ανατεθεί σε επιτροπή αποδοχών, κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων.

Ενότητα 3: Ικανότητα και Ήθος

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Απαιτήσεις ως προς την ικανότητα

1.42. Η επιχείρηση πρέπει να μεριμνά ώστε τα πρόσωπα που ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή ασκούν άλλες κύριες λειτουργίες της, είναι ικανά, η δε ανάθεση καθηκόντων στα στελέχη της επιχείρησης γίνεται κατά τρόπο ώστε η επιχείρηση να επιτυγχάνει την κατάλληλη διαφοροποίηση των επαγγελματικών προσόντων, των γνώσεων και της σχετικής πείρας που απαιτούνται ώστε η διοίκηση και η επίβλεψή της να χαρακτηρίζονται από επαγγελματισμό.

1.43. Τα μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου πρέπει να διαθέτουν σε συλλογικό επίπεδο κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα, πείρα και γνώσεις τουλάχιστον σε θέματα:

- α) ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών αγορών,
- β) επιχειρηματικής στρατηγικής και επιχειρηματικών υποδειγμάτων,
- γ) συστήματος διακυβέρνησης,
- δ) χρηματοοικονομικής και αναλογιστικής ανάλυσης, και
- ε) ρυθμιστικού πλαισίου και ρυθμιστικών απαιτήσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Απαιτήσεις ως προς το ήθος

1.44. Κατά την αξιολόγηση του «ήθους» ενός προσώπου, η επιχείρηση πρέπει να εξετάζει αν έχει παρέλθει, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο χρόνος παραγραφής του αντίστοιχου ποινικού ή οποιουδήποτε άλλου αδικήματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Πολιτικές και διαδικασίες σε θέματα ικανότητας και ήθους

1.45. Η επιχείρηση πρέπει να διαθέτει πολιτική σχετικά με τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) περιγραφή της διαδικασίας για τον καθορισμό των θέσεων για τις οποίες απαιτείται κοινοποίηση, καθώς και για την κοινοποίηση προς την εποπτική αρχή,
- β) περιγραφή της διαδικασίας για την αξιολόγηση της ικανότητας και του ήθους των προσώπων που ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση ή ασκούν άλλες βασικές αρμοδιότητες, τόσο κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση,
- γ) περιγραφή των συνθηκών υπό τις οποίες κρίνεται σκόπιμη η επανεξέταση της ικανότητας και του ήθους,
- δ) περιγραφή της διαδικασίας αξιολόγησης, σύμφωνα με εσωτερικά πρότυπα, των δεξιοτήτων, των γνώσεων, της εμπειρογνωμοσύνης και της προσωπικής ακεραιότητας άλλων αρμόδιων υπαλλήλων που δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του άρθρου 42 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, τόσο κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός) κύριων λειτουργιών

- 1.46. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τα κριτήρια ικανότητας και ήθους για να αξιολογεί κάθε πρόσωπο που απασχολείται από πάροχο υπηρεσιών ή υπεργολάβο αυτού στον οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεση κάποιας κύριας λειτουργίας.
- 1.47. Η επιχείρηση πρέπει να ορίζει ως γενικό υπεύθυνο, για την ανατιθέμενη σε εξωτερικό συνεργάτη κύρια λειτουργία της, πρόσωπο το οποίο διαθέτει τις ικανότητες, το ήθος, επαρκή γνώση και πείρα που απαιτούνται σε σχέση με την ανατιθέμενη κύρια λειτουργία ώστε να είναι σε θέση να ελέγχει τις επιδόσεις και τα αποτελέσματα του εκάστοτε παρόχου υπηρεσιών. Το εν λόγω πρόσωπο που έχει οριστεί ως γενικός υπεύθυνος πρέπει να θεωρείται ότι αποτελεί το πρόσωπο το οποίο είναι υπεύθυνο για την κύρια λειτουργία σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 2 της Φερεγγυότητας II που πρέπει να κοινοποιείται στην εποπτική αρχή.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Κοινοποίηση

- 1.48. Η εποπτική αρχή πρέπει να ζητεί κατ' ελάχιστον από την επιχείρηση να υποβάλλει, εν είδει κοινοποίησης, τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο τεχνικό παράρτημα⁴.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Αξιολόγηση των απαιτήσεων ικανότητας και ήθους από την εποπτική αρχή

⁴ Το τεχνικό παράρτημα διατίθεται στην ιστοσελίδα της ΕΙΟΠΑ στην ενότητα «Publications/EIOPA_Guidelines» (Δημοσιεύσεις/Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΙΟΠΑ).

1.49. Η εποπτική αρχή πρέπει να αξιολογεί τις απαιτήσεις ικανότητας και ήθους των προσώπων που υπόκεινται σε απαιτήσεις κοινοποίησης και να παρέχει σχετική ανατροφοδότηση στην οικεία επιχείρηση εντός του κατάλληλου χρονικού πλαισίου από την παραλαβή της πλήρους κοινοποίησης.

Ενότητα 4: Διαχείριση κινδύνων

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Ρόλος του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου στο σύστημα διαχείρισης κινδύνων

1.50. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο πρέπει να έχει την τελική ευθύνη να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, να καθορίζει τη στάση της επιχείρησης ως προς την ανάληψη κινδύνων και τα συνολικά όρια ανοχής κινδύνου, καθώς και να εγκρίνει τις κύριες στρατηγικές και πολιτικές διαχείρισης κινδύνων.

1.51. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων ολόκληρου του ομίλου. Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων του ομίλου πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

α) τις στρατηγικές αποφάσεις και τις πολιτικές διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου,

β) καθορισμό της διάθεσης του ομίλου για ανάληψη κινδύνων και των συνολικών ορίων ανοχής κινδύνου,

γ) αναγνώριση, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου.

1.52. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της συμμετέχουσας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει ότι οι στρατηγικές αποφάσεις και πολιτικές είναι συμβατές με τη δομή, το μέγεθος και τις ιδιαιτερότητες των οντοτήτων του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνων

1.53. Η επιχείρηση πρέπει να θεσπίζει πολιτική διαχείρισης κινδύνων η οποία τουλάχιστον:

α) προσδιορίζει τις κατηγορίες κινδύνου και τις μεθόδους μέτρησης των κινδύνων,

β) περιγράφει τους τρόπους με τους οποίους η επιχείρηση διαχειρίζεται κάθε κατηγορία και περιοχή κινδύνου και κάθε δυνητική συγκέντρωση κινδύνων,

γ) περιγράφει τη σύνδεση της συνολικής αξιολόγησης των απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως αυτές έχουν προσδιοριστεί στο πλαίσιο της προοπτικής αξιολόγησης ιδίων κινδύνων της επιχείρησης (με βάση τις αρχές αξιολόγησης ιδίων κινδύνων και φερεγγυότητας από την ίδια την επιχείρηση – ORSA), των

ρυθμιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων και των ορίων ανοχής κινδύνων της επιχείρησης,

- δ) προσδιορίζει τα όρια ανοχής κινδύνου για κάθε κατηγορία κινδύνου σύμφωνα με τη συνολική διάθεση της επιχείρησης για ανάληψη κινδύνων, και
- ε) περιγράφει τη συχνότητα και το περιεχόμενο των τακτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και τις συνθήκες υπό τις οποίες επιβάλλεται η διεξαγωγή έκτακτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 –Λειτουργία διαχείρισης κινδύνων: καθήκοντα

1.54. Η επιχείρηση πρέπει να ζητεί από τη λειτουργία διαχείρισης κινδύνων να ενημερώνει το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο σχετικά με τους δυνητικά σημαντικούς κινδύνους που εντοπίζονται. Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων οφείλει επίσης να παρέχει ενημέρωση σχετικά με άλλες ειδικές περιοχές κινδύνου, τόσο με δική της πρωτοβουλία όσο και κατόπιν αιτήματος του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνων ως προς την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τον σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων

1.55. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει πολιτική διαχείρισης κινδύνων η οποία καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τον σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων:

- α) τα είδη και τα χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών εργασιών, όπως π.χ. το είδος του ασφαλιστικού κινδύνου τον οποίο είναι διατεθειμένη να αναλάβει η επιχείρηση,
- β) τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η επάρκεια των εσόδων από ασφάλιστρα για την κάλυψη των αναμενόμενων αποζημιώσεων και δαπανών,
- γ) τον προσδιορισμό των κινδύνων που απορρέουν από τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προαίρεσης και των εγγυημένων αξιών εξαγοράς που ενσωματώνονται στα προϊόντα της,
- δ) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση ενσωματώνει, στη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και στον υπολογισμό του ασφαλίστρου, τους περιορισμούς που συνδέονται με τις επενδύσεις, και
- ε) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση ενσωματώνει, στη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και στον υπολογισμό του ασφαλίστρου, τεχνικές αντασφάλισης ή άλλες τεχνικές μείωσης των κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 – Πολιτική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου

1.56. Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τον λειτουργικό κίνδυνο:

- α) τον προσδιορισμό των λειτουργικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση και την αξιολόγηση του τρόπου περιορισμού τους,
 - β) τις δραστηριότητες και τις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης λειτουργικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου του συστήματος πληροφορικής που τις υποστηρίζει, και
 - γ) τα όρια ανοχής κινδύνου όσον αφορά τις κύριες περιοχές λειτουργικού κινδύνου.
- 1.57. Η επιχείρηση πρέπει να διαθέτει διαδικασίες για την αναγνώριση, την ανάλυση και την αναφορά συμβάντων λειτουργικού κινδύνου. Προς τον σκοπό αυτόν, η επιχείρηση οφείλει να θεσπίσει διαδικασία για τη συλλογή και την παρακολούθηση συμβάντων λειτουργικού κινδύνου.
- 1.58. Στο πλαίσιο της διαχείρισης των λειτουργικών κινδύνων, η επιχείρηση πρέπει να αναπτύσσει και να αναλύει ένα κατάλληλο σύνολο σεναρίων λειτουργικού κινδύνου βάσει τουλάχιστον των ακόλουθων προσεγγίσεων:
- α) αστοχία βασικών διαδικασιών, προσωπικού ή συστήματος, και
 - β) επέλευση εξωτερικών συμβάντων.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Αντασφάλιση και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου – πολιτική διαχείρισης κινδύνων

- 1.59. Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά στην αντασφάλιση και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου:
- α) την αναγνώριση του κατάλληλου επιπέδου μεταβίβασης κινδύνου, με γνώμονα τα καθορισμένα όρια κινδύνου της επιχείρησης, καθώς και τον προσδιορισμό των πλέον ενδεδωγμένων αντασφαλιστικών ρυθμίσεων με γνώμονα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης,
 - β) τις αρχές επιλογής των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων για τη μείωση του κινδύνου και τις διαδικασίες αξιολόγησης και παρακολούθησης της πιστοληπτικής ικανότητας και της διαφοροποίησης των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων,
 - γ) τις διαδικασίες αξιολόγησης της πραγματικής μεταβίβασης κινδύνων και συνεκτίμησης του κινδύνου βάσης,
 - δ) τη διαχείριση ρευστότητας για την αντιμετώπιση της χρονικής αναντιστοιχίας μεταξύ καταβολής αποζημιώσεων και ανάκτησης ποσών από αντασφάλιση.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Στρατηγικός κίνδυνος και κίνδυνος φήμης

- 1.60. Η επιχείρηση πρέπει να διαχειρίζεται, να παρακολουθεί και να αναφέρει τις ακόλουθες καταστάσεις:
- α) πραγματική ή δυνητική έκθεση σε κίνδυνο φήμης και σε στρατηγικό κίνδυνο, καθώς και την αλληλεπίδραση μεταξύ των εν λόγω κινδύνων και άλλων σημαντικών κινδύνων,

- β) βασικά ζητήματα που επηρεάζουν τη φήμη της επιχείρησης, λαμβανομένων υπόψη των προσδοκιών των ενδιαφερομένων και της ευαισθησίας της αγοράς.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Πολιτική διαχείρισης ενεργητικού-παθητικού

- 1.61. Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τη διαχείριση ενεργητικού-παθητικού:
- α) περιγραφή της διαδικασίας αναγνώρισης και αξιολόγησης διαφόρων μορφών αναντιστοιχίας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τουλάχιστον ως προς τους όρους και το νόμισμα,
 - β) περιγραφή των τεχνικών μείωσης του κινδύνου που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν και της προσδοκώμενης επίδρασής τους στη διαχείριση ενεργητικού-παθητικού,
 - γ) περιγραφή των επιτρεπτών ηθελημένων αναντιστοιχιών, και
 - δ) περιγραφή της μεθοδολογίας και της συχνότητας των διενεργούμενων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και των προσομοιώσεων σεναρίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 25 –Επενδυτικός κίνδυνος

- 1.62. Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τις επενδύσεις:
- α) το επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας το οποίο επιδιώκει η επιχείρηση όσον αφορά το συνολικό χαρτοφυλάκιο ενεργητικού της, καθώς και με ποιο τρόπο σκοπεύει να το επιτύχει,
 - β) τα ποσοτικά της όρια επί των στοιχείων ενεργητικού και της έκθεσης σε κινδύνους, συμπεριλαμβανόμενης της εκτός ισολογισμού έκθεσης σε κινδύνους, τα οποία πρέπει να καθορίζονται ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ότι η επιχείρηση θα επιτύχει το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας του χαρτοφυλακίου της,
 - γ) το επίπεδο διαθεσιμότητας το οποίο επιδιώκει η επιχείρηση όσον αφορά το συνολικό χαρτοφυλάκιο ενεργητικού της, καθώς και με ποιο τρόπο σκοπεύει να το επιτύχει,
 - δ) τη συνεκτίμηση του περιβάλλοντος της χρηματοπιστωτικής αγοράς,
 - ε) τους όρους υπό τους οποίους η επιχείρηση μπορεί να ενεχυριάσει ή να δανείσει στοιχεία ενεργητικού,
 - στ) τη σύνδεση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και άλλων κινδύνων στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων,
 - ζ) τη διαδικασία κατάλληλης αποτίμησης και επαλήθευσης των στοιχείων του επενδυτικού χαρτοφυλακίου,
 - η) τις διαδικασίες παρακολούθησης της απόδοσης των επενδύσεων και αναθεώρησης, όποτε χρειάζεται, της εφαρμοζόμενης πολιτικής,

θ) τον τρόπο επιλογής των στοιχείων ενεργητικού με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας

1.63. Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τον κίνδυνο ρευστότητας:

α) τη διαδικασία προσδιορισμού του επιπέδου αναντιστοιχίας μεταξύ των ταμειακών εισροών και εκροών από απαιτήσεις και υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των αναμενόμενων ταμειακών ροών από πρωτασφάλιση και αντασφάλιση, όπως αποζημιώσεις, ακυρώσεις και εξαγορές συμβολαίων,

β) τη συνεκτίμηση των συνολικών βραχυπρόθεσμων και μεσοπρόθεσμων αναγκών σε ρευστότητα, συμπεριλαμβανομένου ενός επαρκούς αποθεματικού ρευστότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έλλειψης ρευστότητας,

γ) τη συνεκτίμηση του επιπέδου και την παρακολούθηση των ρευστών διαθεσίμων, συμπεριλαμβανομένου του ποσοτικού προσδιορισμού του δυνητικού κόστους ή των χρηματικών ζημιών σε περίπτωση αναγκαστικής ρευστοποίησης,

δ) τον προσδιορισμό και το κόστος εναλλακτικών χρηματοδοτικών μέσων, και

ε) τη συνεκτίμηση της επίδρασης που θα έχουν στη ρευστότητα οι αναμενόμενες νέες εργασίες.

Ενότητα 5: Η αρχή της συνετής διαχείρισης και το σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Διαχείριση επενδυτικού κινδύνου

1.64. Η επιχείρηση δεν πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στις πληροφορίες που της παρέχουν τρίτοι, όπως τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οι διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων και οι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας. Ειδικότερα, η επιχείρηση πρέπει να αναπτύσσει το δικό της σύνολο δεικτών κινδύνου σύμφωνα με τη δική της πολιτική διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου και τη δική της επιχειρηματική στρατηγική.

1.65. Κατά τη λήψη των επενδυτικών της αποφάσεων, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους που συνδέονται με τις συγκεκριμένες επενδύσεις, χωρίς να βασίζεται μόνο στο ότι οι κίνδυνοι καλύπτονται επαρκώς από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Αξιολόγηση έκτακτων επενδυτικών δραστηριοτήτων

1.66. Πριν πραγματοποιήσει επενδύσεις ή μη συνηθισμένες επενδυτικές δραστηριότητες, η επιχείρηση πρέπει να αξιολογεί τουλάχιστον:

α) την ικανότητά της να πραγματοποιήσει και να διαχειριστεί την επένδυση ή την επενδυτική δραστηριότητα,

- β) τους κινδύνους που συνδέονται με τη συγκεκριμένη επένδυση ή επενδυτική δραστηριότητα και την επίδρασή της στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης,
- γ) τη συμβατότητα της επένδυσης ή της επενδυτικής δραστηριότητας με τα συμφέροντα των δικαιούχων ασφάλισης και των αντισυμβαλλομένων, τους περιορισμούς που θέτει η επιχείρηση ως προς τις υποχρεώσεις της και τον στόχο της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου, και
- δ) την επίδραση της συγκεκριμένης επένδυσης ή επενδυτικής δραστηριότητας στην ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα, την κερδοφορία και τη διαθεσιμότητα του συνολικού χαρτοφυλακίου.

1.67. Η επιχείρηση πρέπει να διαθέτει διαδικασίες οι οποίες απαιτούν, σε περίπτωση που η επένδυση ή η επενδυτική δραστηριότητα συνεπάγεται σημαντικό κίνδυνο ή σημαντική μεταβολή του προφίλ κινδύνου της, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης να γνωστοποιεί τον εν λόγω κίνδυνο ή τη μεταβολή του προφίλ κινδύνου στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Ασφάλεια, ποιότητα, ρευστότητα και κερδοφορία των επενδυτικών χαρτοφυλακίων

1.68. Η επιχείρηση πρέπει να επανεξετάζει τακτικά και να παρακολουθεί την ασφάλεια, την ποιότητα, τη ρευστότητα και την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου στο σύνολό του, λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τυχόν περιορισμούς ως προς τις υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων των αντισυμβαλλομένων, και οιαδήποτε δημοσιοποιημένη πολιτική σχετικά με μελλοντικές έκτακτες παροχές και, κατά περίπτωση, εύλογες προσδοκίες των αντισυμβαλλομένων,
- β) το επίπεδο και τη φύση των κινδύνων που είναι διατεθειμένη να αναλάβει μια επιχείρηση,
- γ) το επίπεδο διαφοροποίησης του χαρτοφυλακίου συνολικά,
- δ) τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, στα οποία περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:
 - (i) πιστωτική ποιότητα των αντισυμβαλλομένων,
 - (ii) ρευστότητα,
 - (iii) φυσική υπόσταση,
 - (iv) βιωσιμότητα,
 - (v) ύπαρξη και ποιότητα εξασφαλίσεων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων από τα οποία καλύπτονται τα στοιχεία ενεργητικού,
 - (vi) δανειακή επιβάρυνση ή βάρη,
 - (vii) τμήματα τιτλοποίησης,
- ε) γεγονότα που θα μπορούσαν δυνητικά να μεταβάλουν τα χαρακτηριστικά των επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν εγγυήσεων, ή να επηρεάσουν την αξία των στοιχείων ενεργητικού,

στ) ζητήματα που άπτονται του εντοπισμού και της διαθεσιμότητας των στοιχείων ενεργητικού, στα οποία περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- (i) απουσία δυνατότητας μεταβίβασης,
- (ii) νομικά ζητήματα σε άλλες χώρες,
- (iii) νομισματικά μέτρα,
- (iv) κίνδυνος θεματοφύλακα,
- (v) υπερεξασφάλιση και δανεισμός.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Κερδοφορία

1.69. Η επιχείρηση πρέπει να θέτει στόχους για τις αποδόσεις που επιδιώκει να έχει από τις επενδύσεις της, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για εξασφάλιση βιώσιμης απόδοσης των χαρτοφυλακίων του ενεργητικού ώστε να ικανοποιεί τις εύλογες προσδοκίες των αντισυμβαλλομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Σύγκρουση συμφερόντων

1.70. Η επιχείρηση πρέπει να περιγράφει στην επενδυτική της πολιτική τους τρόπους εντοπισμού και διαχείρισης κάθε σύγκρουσης συμφερόντων που προκύπτει σχετικά με τις επενδύσεις, ανεξαρτήτως εάν προκύπτει στην επιχείρηση ή στην οντότητα που διαχειρίζεται το χαρτοφυλάκιο του ενεργητικού. Πρέπει επίσης να τεκμηριώνει τα μέτρα που έχει λάβει για τη διαχείριση τέτοιου είδους συγκρούσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Συμβάσεις που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς

1.71. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι επενδύσεις της στο πλαίσιο συμβάσεων που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, επιλέγονται με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης, λαμβανομένων υπόψη των δημοσιοποιημένων στόχων πολιτικής.

1.72. Στην περίπτωση ασφαλιστικών προϊόντων συνδεδεμένων με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη και να διαχειρίζεται τους περιορισμούς στους οποίους υπόκεινται οι αντίστοιχες συμβάσεις, ιδίως τους περιορισμούς ρευστότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Περιουσιακά στοιχεία μη αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά

- 1.73. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει, να διαχειρίζεται, να παρακολουθεί και να ελέγχει διαδικασίες σχετικά με επενδύσεις που δεν γίνονται αποδεκτές για διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοπιστωτικές αγορές ή σχετικά με πολύπλοκα προϊόντα τα οποία είναι δύσκολο να αποτιμηθούν.
- 1.74. Η επιχείρηση πρέπει να αντιμετωπίζει τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία γίνονται αποδεκτά για διαπραγμάτευση αλλά δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης ή τουλάχιστον όχι σε τακτική βάση, όπως τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία δεν γίνονται αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματοπιστωτική αγορά.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 - Παράγωγα

- 1.75. Η επιχείρηση, όταν χρησιμοποιεί παράγωγα προϊόντα, πρέπει να εφαρμόζει τις διαδικασίες που προβλέπονται στην οικεία πολιτική διαχείρισης επενδυτικών κινδύνων προκειμένου να παρακολουθεί την απόδοση αυτών των προϊόντων.
- 1.76. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου, η επιχείρηση πρέπει να επιδεικνύει πώς η χρήση των παραγώγων βελτιώνει την ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα ή την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου χωρίς να θίγεται σημαντικά κάποιο από τα εν λόγω χαρακτηριστικά.
- 1.77. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα για τη μείωση των κινδύνων ή ως τεχνική περιορισμού τους, η επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει το σκεπτικό της και επιδεικνύει την πραγματική μεταβίβαση κινδύνων που επιτυγχάνεται μέσω των παραγώγων.

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Τιτλοποιημένα μέσα

- 1.78. Η επιχείρηση, σε περίπτωση που επενδύει σε τιτλοποιημένα μέσα, πρέπει να διασφαλίζει ότι τα συμφέροντά της όπως και τα συμφέροντα της μεταβιβάζουσας οντότητας ή του αναδόχου σε σχέση με τις τιτλοποιημένες απαιτήσεις είναι πλήρως αντιληπτά και συγκλίνουν.

Ενότητα 6: Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Πολιτική διαχείρισης κεφαλαίων

- 1.79. Η επιχείρηση πρέπει να αναπτύξει μια πολιτική διαχείρισης κεφαλαίων που να περιλαμβάνει περιγραφή των διαδικασιών οι οποίες:
- α) διασφαλίζουν ότι τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων, τόσο κατά την έκδοσή τους όσο και μεταγενέστερα, είναι ταξινομημένα σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά που παρατίθενται στα άρθρα 71, 73, 75 και 77 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/35 της Επιτροπής,
 - β) παρακολουθούν ανά κατηγορία την έκδοση στοιχείων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο σχέδιο διαχείρισης κεφαλαίων και διασφαλίζουν πριν από την έκδοση οποιωνδήποτε στοιχείων ιδίων κεφαλαίων ότι πληρούνται τα κριτήρια της αντίστοιχης κατηγορίας σε συνεχή βάση,

- γ) παρακολουθούν ότι τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων δεν επιβαρύνονται λόγω της ύπαρξης συμφωνιών ή συνδεδεμένων συναλλαγών, ή ως συνέπεια μιας δομής του ομίλου, που θα μπορούσε να υπονομεύσει την κεφαλαιακή τους απόδοση,
- δ) διασφαλίζουν ότι οι ενέργειες που απαιτούνται ή επιτρέπονται στο πλαίσιο των συμβατικών, καταστατικών ή νομικών διατάξεων που διέπουν ένα στοιχείο ιδίων κεφαλαίων ξεκινούν και ολοκληρώνονται εγκαίρως,
- ε) διασφαλίζουν ότι τα στοιχεία συμπληρωματικών ιδίων κεφαλαίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν, και πράγματι χρησιμοποιούνται, εγκαίρως εφόσον απαιτείται,
- στ) προσδιορίζουν και τεκμηριώνουν τυχόν ρυθμίσεις, νομοθεσία ή προϊόντα που οδηγούν σε κεφάλαια κλειστής διάρθρωσης, και διασφαλίζουν την πραγματοποίηση κατάλληλων υπολογισμών και προσαρμογών για τον καθορισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας και των ιδίων κεφαλαίων,
- ζ) διασφαλίζουν τη σαφήνεια των συμβατικών όρων που διέπουν τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων σε σχέση με τα κριτήρια ταξινόμησης σε κατηγορίες,
- η) διασφαλίζουν ότι κατά την εκτίμηση της κεφαλαιακής θέσης και των προβλέψιμων μερισμάτων λαμβάνεται υπόψη κάθε πολιτική ή ανακοίνωση σχετικά με τα μερίσματα κοινών μετοχών,
- θ) προσδιορίζουν και τεκμηριώνουν τις περιπτώσεις στις οποίες ενδέχεται να ακυρωθεί, βάσει διακριτικής ευχέρειας, η διανομή μερισμάτων επί στοιχείων ιδίων κεφαλαίων της κατηγορίας 1,
- ι) προσδιορίζουν, τεκμηριώνουν και εφαρμόζουν τις περιπτώσεις στις οποίες επιβάλλεται αναβολή ή ακύρωση της διανομής μερισμάτων επί στοιχείου ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) και το άρθρο 73 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/35 της Επιτροπής,
- κ) προσδιορίζουν τον βαθμό στον οποίο η επιχείρηση βασίζεται σε στοιχεία ιδίων κεφαλαίων που υπόκεινται σε μεταβατικά μέτρα,
- λ) διασφαλίζουν ότι στην ίδια αξιολόγηση κινδύνων και φερεγγυότητας (ORSA) αξιολογείται και, εάν κριθεί αναγκαίο, λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος συμπεριφοράς των στοιχείων που περιλαμβάνονται στα ίδια κεφάλαια υπό συνθήκες πίεσης, και ειδικότερα ο τρόπος με τον οποίο τα στοιχεία απορροφούν τις ζημιές.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων

1.80. Η επιχείρηση πρέπει να αναπτύσσει μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων το οποίο θα παρακολουθείται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο της επιχείρησης και θα καλύπτει τουλάχιστον τα εξής θέματα:

- α) κάθε προγραμματισμένη αύξηση κεφαλαίου,

- β) τη λήξη των ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης τόσο της συμβατικής λήξης όσο και της τυχόν δυνατότητας πρόωρης ρευστοποίησης και εξαγοράς, των στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης,
- γ) το αποτέλεσμα των προβολών που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια της ίδιας αξιολόγησης κινδύνων και φερεγγυότητας,
- γ) τον τρόπο με τον οποίο η έκδοση, η ρευστοποίηση ή η εξόφληση ή άλλη μεταβολή της αποτίμησης ενός στοιχείου των ιδίων κεφαλαίων επηρεάζει τα όρια των βαθμίδων,
- δ) την εφαρμογή της πολιτικής διανομής μερισμάτων και τον τρόπο με τον οποίο θα επηρεάσει τα ίδια κεφάλαια,
- ε) τον αντίκτυπο του τέλους της μεταβατικής περιόδου.

Ενότητα 7: Εσωτερικοί έλεγχοι

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Περιβάλλον εσωτερικού ελέγχου

- 1.81. Η επιχείρηση πρέπει να προάγει τη σπουδαιότητα της διενέργειας κατάλληλων εσωτερικών ελέγχων διασφαλίζοντας ότι όλοι οι υπάλληλοί της γνωρίζουν τον ρόλο τους στο σύστημα εσωτερικού ελέγχου. Οι ελεγκτικές δραστηριότητες πρέπει να είναι ανάλογες των κινδύνων που απορρέουν από τις ελεγχόμενες δραστηριότητες και διεργασίες.
- 1.82. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου σε ολόκληρο τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Παρακολούθηση και υποβολή αναφορών

- 1.83. Η επιχείρηση πρέπει να αποδεικνύει ότι οι μηχανισμοί παρακολούθησης και αναφοράς που λειτουργούν στο πλαίσιο του συστήματος εσωτερικού ελέγχου παρέχουν στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο τις σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Ενότητα 8: Λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Ανεξαρτησία του εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.84. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου δεν επιτελεί επιχειρησιακές λειτουργίες και δεν υπόκειται σε αδικαιολόγητη επιρροή άλλων λειτουργιών, συμπεριλαμβανομένων των κύριων λειτουργιών.
- 1.85. Η επιχείρηση πρέπει να μεριμνά ώστε, τόσο κατά τη διενέργεια ενός ελέγχου όσο και κατά την αξιολόγηση και την αναφορά των αποτελεσμάτων του, η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου της επιχείρησης δεν επηρεάζεται από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο με τρόπο που μπορεί να υπονομεύσει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία της.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Σύγκρουση συμφερόντων στο πλαίσιο της λειτουργίας εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.86. Η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα ώστε να μετριάζεται ο κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων.
- 1.87. Συνεπώς, η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι εσωτερικά απασχολούμενοι ελεγκτές δεν ελέγχουν δραστηριότητες ή λειτουργίες που έχουν επιτελέσει οι ίδιοι κατά το χρονικό διάστημα που καλύπτεται από τον έλεγχο.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Πολιτική εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.88. Η επιχείρηση πρέπει να διαθέτει πολιτική εσωτερικού λογιστικού ελέγχου η οποία καλύπτει τους ακόλουθους, τουλάχιστον, τομείς:
- α) τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου μπορεί να καλείται να γνωμοδοτήσει ή να συνδράμει ή να εκτελέσει άλλα ειδικά καθήκοντα,
 - β) ανάλογα με την περίπτωση, τον εσωτερικό κανονισμό των διαδικασιών τις οποίες πρέπει να εφαρμόζει το αρμόδιο, για τη λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου πρόσωπο προτού ενημερώσει την εποπτική αρχή, και
 - γ) ανάλογα με την περίπτωση, τα κριτήρια για την ανακατανομή καθηκόντων στο προσωπικό.
- 1.89. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να εξασφαλίζει ότι η πολιτική λογιστικού ελέγχου σε επίπεδο ομίλου περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου είναι ικανή:
- α) να συντονίζει τις δραστηριότητες εσωτερικού λογιστικού ελέγχου σε ολόκληρο τον όμιλο, και
 - β) να διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις εσωτερικού λογιστικού ελέγχου σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Σχέδιο εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.90. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι το σχέδιο εσωτερικού λογιστικού ελέγχου:
- α) βασίζεται σε μεθοδική ανάλυση κινδύνων, όπου λαμβάνονται υπόψη όλες οι δραστηριότητες και το πλήρες σύστημα διακυβέρνησης, καθώς και οι αναμενόμενες εξελίξεις όσον αφορά τις δραστηριότητες και τις καινοτομίες,
 - β) καλύπτει όλες τις σημαντικές δραστηριότητες που πρέπει να επανεξεταστούν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 44 – Τεκμηρίωση εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

- 1.91. Η επιχείρηση πρέπει αφενός να τηρεί αρχείο των εργασιών της ώστε να καθίσταται δυνατή η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των εργασιών της λειτουργίας εσωτερικού ελέγχου και αφετέρου να τεκμηριώνει τους λογιστικούς

ελέγχους έτσι ώστε να είναι δυνατή η αναδρομή στους διεξαχθέντες λογιστικούς ελέγχους και στα πορίσματά τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Καθήκοντα της λειτουργίας εσωτερικού λογιστικού ελέγχου

1.92. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η λειτουργία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου, στην έκθεσή της προς το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο, περιλαμβάνει τον προβλεπόμενο χρόνο διόρθωσης των αδυναμιών, καθώς και πληροφορίες σχετικά με την υλοποίηση προηγούμενων συστάσεων του λογιστικού ελέγχου.

Ενότητα 9: Αναλογιστική λειτουργία

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Καθήκοντα της αναλογιστικής λειτουργίας

1.93. Η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα αντιμετώπισης πιθανών περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων σε περίπτωση που αποφασίσει να αναθέσει πρόσθετα καθήκοντα ή αρμοδιότητες στην αναλογιστική λειτουργία.

1.94. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να ζητεί από την αναλογιστική λειτουργία τη διατύπωση γνώμης επί της πολιτικής και του προγράμματος αντασφάλισης που εφαρμόζει ο όμιλος στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 – Συντονισμός του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων

1.95. Η επιχείρηση πρέπει να απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να εντοπίζει τυχόν περιπτώσεις μη εκπλήρωσης των απαιτήσεων των άρθρων 76 έως 83 της οδηγίας Φερεγγυότητα II όσον αφορά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και προτείνει κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.

1.96. Η επιχείρηση πρέπει να απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να εξηγεί οποιαδήποτε σημαντική επίδραση που έχουν στο ποσό των τεχνικών προβλέψεων οι αλλαγές στα δεδομένα, στις μεθοδολογίες ή στις παραδοχές μεταξύ διαφορετικών ημερομηνιών αποτίμησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Ποιότητα δεδομένων

1.97. Η επιχείρηση πρέπει να απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να αξιολογεί τη συνέπεια των εσωτερικών και εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων προς τα πρότυπα ποιότητας δεδομένων που θεσπίζονται στην Φερεγγυότητα II. Η αναλογιστική λειτουργία της επιχείρησης διατυπώνει, εφόσον αρμόζει, συστάσεις σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες βελτίωσης της ποιότητας των δεδομένων προκειμένου η επιχείρηση να είναι σε θέση να συμμορφωθεί προς το πλαίσιο της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Σύγκριση με τις εμπειρικές παρατηρήσεις

1.98. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η αναλογιστική λειτουργία υποβάλλει έκθεση προς το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο σχετικά με τυχόν σημαντικές αποκλίσεις από τα πραγματικά εμπειρικά δεδομένα όσον αφορά τη βέλτιστη εκτίμηση. Στην έκθεση πρέπει να διερευνώνται τα αίτια των αποκλίσεων και, κατά περίπτωση, να προτείνονται αλλαγές στις παραδοχές και τροποποιήσεις στο υπόδειγμα αποτίμησης, ώστε να βελτιωθεί κατά το δυνατόν ο υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και συμφωνίες αντασφάλισης

1.99. Η επιχείρηση πρέπει να απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία, όταν παρέχει τη γνώμη της σχετικά με την πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τις συμφωνίες αντασφάλισης, να λαμβάνει υπόψη της σχέση μεταξύ αυτών και των τεχνικών προβλέψεων της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 – Αναλογιστική λειτουργία επιχείρησης με εσωτερικό υπόδειγμα υπό διαδικασία προαίτησης

1.100. Η επιχείρηση πρέπει να απαιτεί από την αναλογιστική λειτουργία να συνεισφέρει στον προσδιορισμό των κινδύνων που, υπό το φως της εμπειρίας της, καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα. Η αναλογιστική λειτουργία πρέπει επίσης να συνεισφέρει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο προκύπτουν αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων, καθώς και αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων και άλλων κινδύνων. Η συνεισφορά αυτή πρέπει να βασίζεται σε τεχνική ανάλυση και να αντανakλά την πείρα και την τεχνογνωσία της λειτουργίας.

Ενότητα 10: Αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού εκτός από τις τεχνικές προβλέψεις

Κατευθυντήρια γραμμή 52 – Αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού εκτός από τις τεχνικές προβλέψεις

1.101. Η επιχείρηση, στο πλαίσιο της πολιτικής και των διαδικασιών της όσον αφορά την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των ενεργών και μη ενεργών αγορών,
- β) τις απαιτήσεις διασφάλισης επαρκούς τεκμηρίωσης της διαδικασίας αποτίμησης και των συνοδευτικών ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ποιότητα των δεδομένων,
- γ) τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης για τις μεθόδους αποτίμησης που χρησιμοποιούνται και οι οποίες αφορούν:
 - (i) τον σχεδιασμό και τον τρόπο εφαρμογής τους,
 - (ii) την καταλληλότητα των δεδομένων, των παραμέτρων και των παραδοχών,

- δ) τη διαδικασία ανεξάρτητης επανεξέτασης και επαλήθευσης των μεθόδων αποτίμησης,
- ε) τις απαιτήσεις τακτικής υποβολής εκθέσεων προς το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο για ζητήματα που άπτονται της διακυβέρνησής του όσον αφορά την αποτίμηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 53 – Διαδικασίες ελέγχου ποιότητας των δεδομένων

1.102. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει διαδικασίες ελέγχου της ποιότητας των δεδομένων προκειμένου να εντοπίζει ελλείψεις και να υπολογίζει, να παρακολουθεί, να διαχειρίζεται και να τεκμηριώνει την ποιότητα των δεδομένων της. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν:

- α) την πληρότητα των δεδομένων,
- β) την καταλληλότητα των δεδομένων που προέρχονται τόσο από εσωτερικές όσο και από εξωτερικές πηγές,
- γ) την ανεξάρτητη επανεξέταση και επαλήθευση της ποιότητας των δεδομένων.

1.103. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες τις οποίες εφαρμόζει η επιχείρηση πρέπει να καλύπτουν την ανάγκη για περιοδική επανεξέταση των δεδομένων και των στοιχείων της αγοράς σε σχέση με εναλλακτικές πηγές και εμπειρικά δεδομένα.

Κατευθυντήρια γραμμή 54 – Τεκμηρίωση κατά τη χρήση εναλλακτικών μεθόδων αποτίμησης

1.104. Κατά τη χρήση εναλλακτικών μεθόδων αποτίμησης, η επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει τα ακόλουθα:

- α) περιγραφή της μεθόδου, του σκοπού, των βασικών παραδοχών, των περιορισμών και των αποτελεσμάτων,
 - β) τις περιστάσεις υπό τις οποίες η μέθοδος δεν λειτουργεί αποτελεσματικά,
 - γ) περιγραφή και ανάλυση της διαδικασίας αποτίμησης και των ελέγχων που συνδέονται με τη μέθοδο,
 - δ) ανάλυση της αβεβαιότητας αποτίμησης η οποία συνδέεται με τη μέθοδο,
 - ε) περιγραφή των διαδικασιών εκ των υστέρων ελέγχων που διενεργούνται επί των αποτελεσμάτων και, όπου είναι δυνατόν, αντιπαραβολή με συγκρίσιμα υποδείγματα ή άλλα κριτήρια αξιολόγησης, διαδικασίες που πρέπει να διενεργούνται κατά την πρώτη εφαρμογή της μεθόδου αποτίμησης και στη συνέχεια ανά τακτά χρονικά διαστήματα,
- στ) περιγραφή των χρησιμοποιούμενων εργαλείων ή προγραμμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 55 – Ανεξάρτητη επανεξέταση και επαλήθευση των μεθόδων αποτίμησης

1.105. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι η ανεξάρτητη επανεξέταση της μεθόδου αποτίμησης, σύμφωνα με το άρθρο 267 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/35 της Επιτροπής, πραγματοποιείται πριν από την εφαρμογή νέας μεθόδου ή σημαντικής μεταβολής και στη συνέχεια ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

- 1.106. Η επιχείρηση πρέπει να καθορίζει τη συχνότητα της διενέργειας της επανεξέτασης ανάλογα με τη σημασία που έχει η μέθοδος για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη διαδικασία διαχείρισης κινδύνων.
- 1.107. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τις ίδιες αρχές για την ανεξάρτητη επανεξέταση και επαλήθευση τόσο των υποδειγμάτων ή μεθόδων που έχουν αναπτυχθεί εσωτερικά όσο και εκείνων που παρέχονται από προμηθευτές.
- 1.108. Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει διαδικασίες υποβολής εκθέσεων προς το κατάλληλο επίπεδο διοίκησης της επιχείρησης σχετικά με τα αποτελέσματα της ανεξάρτητης επανεξέτασης και επαλήθευσης, καθώς και σχετικά με τις συστάσεις για διορθωτικές ενέργειες.

Κατευθυντήρια γραμμή 56 – Εποπτεία από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο και από άλλα πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση

- 1.109. Το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο και άλλα πρόσωπα τα οποία ουσιαστικά διοικούν την επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι κατανοούν πλήρως τις μεθόδους αποτίμησης και τις αβεβαιότητες τις οποίες ενέχει η διαδικασία αποτίμησης, ώστε να καθίσταται δυνατή η άσκηση ορθής εποπτείας επί της διαδικασίας διαχείρισης κινδύνων όσον αφορά την αποτίμηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 57 – Υποβολή αιτήματος από την εποπτική αρχή προς την επιχείρηση για εξωτερική ανεξάρτητη αποτίμηση ή επαλήθευση

- 1.110. Η εποπτική αρχή πρέπει να εξετάζει το ενδεχόμενο υποβολής αιτήματος ανεξάρτητης αποτίμησης ή επαλήθευσης προς την επιχείρηση τουλάχιστον όταν συντρέχει κίνδυνος ανακριβούς δήλωσης κατά την αποτίμηση σημαντικών περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, με πιθανές σημαντικές επιπτώσεις στην κατάσταση φερεγγυότητας της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 58 – Ανεξαρτησία του εξωτερικού εμπειρογνώμονα

- 1.111. Η επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει στην εποπτική αρχή ότι η εξωτερική αποτίμηση ή επαλήθευση διενεργήθηκε από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες με σχετική με το αντικείμενο επαγγελματική επάρκεια, δέουσα επιμέλεια και συναφή εμπειρία.

Κατευθυντήρια γραμμή 59 – Πληροφορίες που παρέχονται στην εποπτική αρχή σχετικά με την εξωτερική αποτίμηση ή επαλήθευση

- 1.112. Η επιχείρηση πρέπει να παρέχει στην εποπτική αρχή όλες τις σχετικές πληροφορίες που ζητούνται για την εξωτερική αποτίμηση ή επαλήθευση. Η επιχείρηση πρέπει να συμπεριλαμβάνει στις εν λόγω πληροφορίες τουλάχιστον τη γραπτή γνωμοδότηση των εμπειρογνομένων σχετικά με το υπό εξέταση στοιχείο ενεργητικού ή παθητικού.

Ενότητα 11: Εξωτερική ανάθεση (Εξωπορισμός)

Κατευθυντήρια γραμμή 60 - Κρίσιμες ή σημαντικές επιχειρησιακές λειτουργίες και δραστηριότητες

- 1.113. Η επιχείρηση πρέπει να καθορίζει και να τεκμηριώνει κατά πόσον η λειτουργία ή δραστηριότητα που ανατίθεται σε εξωτερικό συνεργάτη είναι κρίσιμη ή

σημαντική με κριτήριο την αναγκαιότητα της συγκεκριμένης λειτουργίας ή δραστηριότητας για την απρόσκοπτη παροχή υπηρεσιών από την επιχείρηση στους αντισυμβαλλομένους, καθώς θα της ήταν αδύνατο να παρέχει τις υπηρεσίες της στους αντισυμβαλλομένους χωρίς αυτή τη λειτουργία ή δραστηριότητα.

Κατευθυντήρια γραμμή 61 – Ανάλυση ασφαλιστικών κινδύνων

1.114. Η επιχείρηση πρέπει να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες ασφαλιστικών διαμεσολαβητών οι οποίοι δεν είναι υπάλληλοι της αλλά είναι εξουσιοδοτημένοι να προβαίνουν στην ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων ή στον διακανονισμό αποζημιώσεων εξ ονόματος και για λογαριασμό της υπόκεινται στις απαιτήσεις που ισχύουν σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 62 – Εξωτερική ανάθεση εντός του ομίλου

1.115. Σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης κύριων λειτουργιών εντός του ομίλου, η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να καταγράφει ποιες λειτουργίες ανατίθενται σε ποια νομικά πρόσωπα και θα διασφαλίζει ότι η εξωτερική ανάθεση δεν βλάπτει την εκτέλεση των κύριων λειτουργιών της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 63 – Γραπτή πολιτική εξωτερικής ανάθεσης

1.116. Η επιχείρηση που προβαίνει ή σκοπεύει να προβεί σε εξωτερική ανάθεση πρέπει να καταγράφει στην πολιτική της την προσέγγιση και τις διαδικασίες εξωτερικής ανάθεσης που εφαρμόζει από την έναρξη έως τη λήξη ισχύος της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης. Η πολιτική αυτή θα περιλαμβάνει:

- α) τη διαδικασία βάσει της οποίας καθορίζεται αν μια λειτουργία ή δραστηριότητα είναι κρίσιμη ή σημαντική,
- β) τον τρόπο επιλογής παρόχων υπηρεσιών οι οποίοι διαθέτουν την ενδεδειγμένη ποιότητα, καθώς και τον τρόπο και τη συχνότητα αξιολόγησης της επίδοσής τους και των αποτελεσμάτων,
- γ) τις λεπτομέρειες που πρόκειται να συμπεριληφθούν στη γραπτή σύμβαση με τον πάροχο υπηρεσιών, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που προβλέπονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/35 της Επιτροπής,
- δ) σχέδια έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων στρατηγικών εξόδου σε σχέση με τις κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες ή δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικό πάροχο.

Κατευθυντήρια γραμμή 64 – Γραπτή κοινοποίηση προς την εποπτική αρχή

1.117. Η επιχείρηση, στη γραπτή της κοινοποίηση προς την εποπτική αρχή σχετικά με οποιαδήποτε εξωτερική ανάθεση κρίσιμων ή σημαντικών καθηκόντων ή δραστηριοτήτων, πρέπει να συμπεριλαμβάνει μια περιγραφή του πεδίου και του σκεπτικού της εξωτερικής ανάθεσης καθώς και το όνομα του παρόχου υπηρεσιών. Όταν η εξωτερική ανάθεση αφορά κάποια κύρια λειτουργία, στις πληροφορίες πρέπει επίσης να περιλαμβάνεται το όνομα του προσώπου που είναι

υπεύθυνο για τη λειτουργία ή τις δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί στον πάροχο υπηρεσιών.

Ενότητα 12: Απαιτήσεις διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

Κατευθυντήρια γραμμή 65 – Αρμοδιότητες καθορισμού των απαιτήσεων εσωτερικής διακυβέρνησης

1.118. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να καθορίζει κατάλληλες απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου οι οποίες πρέπει να προσιδιάζουν στη δομή, στις δραστηριότητες και στους κινδύνους του ομίλου και των συνδεδεμένων με αυτόν οντοτήτων, μεριμνώντας για την κατάλληλη διάρθρωση και οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου και προβαίνοντας σε σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ όλων των οντοτήτων του ομίλου.

1.119. Οι αρμοδιότητες του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου κάθε οντότητας του ομίλου δεν πρέπει να θίγονται από τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών, κατά τη δημιουργία του δικού της συστήματος διακυβέρνησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 66 – Σύστημα διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

1.120. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να:

- α) διαθέτει κατάλληλα και αποτελεσματικά εργαλεία, διαδικασίες και ιεραρχία αρμοδιοτήτων και λογοδοσίας που της παρέχουν τη δυνατότητα να επιβλέπει και να κατευθύνει τη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης,
- β) διαθέτει γραμμές αναφοράς εντός του ομίλου και αποτελεσματικά συστήματα τα οποία διασφαλίζουν την αμφίδρομη ροή των πληροφοριών μεταξύ των ιεραρχικών κλιμακίων εντός του ομίλου,
- γ) τεκμηριώνει τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τον εντοπισμό, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά όλων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ο όμιλος και ενημερώνει σχετικά όλες τις οντότητες του ασφαλιστικού ομίλου,
- δ) μεριμνά για τα συμφέροντα όλων των οντοτήτων του ομίλου και διασφαλίζει ότι τα συμφέροντα αυτά εξυπηρετούν μακροπρόθεσμα τους κοινούς σκοπούς του ομίλου στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 67 – Κίνδυνοι με σημαντικό αντίκτυπο σε επίπεδο ομίλου

1.121. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο του οικείου συστήματος διαχείρισης κινδύνων,

τους κινδύνους τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τις μεταξύ τους αλληλεξαρτήσεις, ιδίως δε:

- α) τον κίνδυνο φήμης και κινδύνους που απορρέουν από ενδοομιλικές συναλλαγές και συγκεντρώσεις κινδύνων σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου μετάδοσης,
- β) αλληλεξαρτήσεις μεταξύ κινδύνων που απορρέουν από τη διεξαγωγή εργασιών μέσω διαφόρων οντοτήτων και σε διάφορες χώρες/επικράτειες,
- γ) κινδύνους που προέρχονται από οντότητες τρίτων χωρών,
- δ) κινδύνους που προέρχονται από μη ρυθμιζόμενες οντότητες, και
- ε) κινδύνους που προέρχονται από άλλες ρυθμιζόμενες οντότητες.

Κατευθυντήρια γραμμή 68 – Συγκεντρώσεις κινδύνων σε επίπεδο ομίλου

1.122. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει την ύπαρξη διεργασιών και διαδικασιών για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά των συγκεντρώσεων κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 69 – Συναλλαγές εντός του ομίλου

1.123. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να διασφαλίζει ότι το σύστημα διαχείρισης κινδύνων του ομίλου και των μεμονωμένων επιχειρήσεων περιλαμβάνει διεργασίες και διαδικασίες υποβολής αναφορών για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά συναλλαγών εντός του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των σημαντικών και πολύ σημαντικών συναλλαγών εντός του ομίλου όπως αναφέρονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 70 – Διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου

1.124. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να προβλέπει στο οικείο σύστημα διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου κατάλληλες διεργασίες και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν ο όμιλος και κάθε επιμέρους οντότητα.

1.125. Η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η εταιρεία χρηματοπιστωτικών συμμετοχών πρέπει να μεριμνά ώστε η δομή και η οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου να μη βλάπτουν τη νομική ικανότητα της επιχείρησης να εκπληρώνει τις νομικές, κανονιστικές και συμβατικές υποχρεώσεις της.

Κανόνες συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

1.126. Το παρόν έγγραφο περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα

χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις.

- 1.127. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο κανονιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
- 1.128. Οι αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΡΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, παραθέτοντας τους λόγους ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την έκδοση της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.
- 1.129. Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα θεωρείται ότι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και το γεγονός αυτό θα γνωστοποιείται.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

- 1.130. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.